10.07.2013 г. / 01:00:16

Родолюбие

КОЙ КРАДЕ НАШИТЕ ДУШИ? IV - та част – ТЕОСОФИ

Емблема на Теософското общество, съдържаща Уроборос, пресечени триъгълници, древноегипетски кръст, саувастика, знака Аум и девиза „Няма религия по-високо от Истината“.

Теософия (от гр. "theos " - Бог и "sophia" - мъдрост)

Основни моменти от статията:

..."Теософията учи, че всички религии се основават на единно езотерическо (тайно) учение, което се е съхранило в най-чист вид в индийските религии и тяхното понятие за Абсолюта, кармата и подобни. Теософията отрича основни християнски истини, като учението за сътворението на света, учението за създаването на човека, за грехопадението на първите хора, за Божия промисъл, за Въплъщението на Божия Син и изкуплението на човешкия род. В замяна теософията предлага ученията за предсъществуването на душите, учението за преселението на душите и други."...

..."Прикрито под маската на едно религиозно движение в духа на старото уж християнство, теософското учение всъщност е една много опасна религиозна секта, която се стреми да подбие християнството в самите му основи; негова цел е да върне съвременното културно

човечество към най-грубите езически суеверия, култивирани някога на Изток - в Египет, Индия, Асирия, Вавилон и Персия."...

..."Макар да се наричат с гръмкото име "богомъдри" - (теософи) - на дело това са служители на тъмни сили, които смятат възраждането на "черната" и "бяла" магия на старите езически жреци и фокусите на индийските факири окултисти за най-високата степен на човешкото познание (гносис) и за идеал на човешко нравствено съвършенство."...

..."Други основни догми на теософското учение са *спиритизмът* с неговото *учение за предсъществуването на душите* (preexistence des ames), както и учението за *преселението на душите* и тъй нареченото *извикване на душите на умрелите* чрез спиритически сеанси. По времето на фараоните в Египет тези суеверия са били поддържани и разпространявани от езическите жреци и магьосници; в Египет и Асирия съществували особени жреци, които се занимавали изключително с извикване на душите на умрелите. А днес със същите тия стари фокуси се мъчат да залъгват лековерната и пристрастена към всичко модно публика разните теософски и спиритически медиуми и мними ясновидци и чудотворци. Такива са Анна Безант в Англия, Блаватска, M-me Teb във Франция, Григорий Распутин в Русия, а у нас в България някой си Петър Дънов и някои други.*(ТАКЪВ БЕСОВКИ МЕДИУМ Е И "ПРОРОЧИЦАТА" ВАНГА – б. ред.)*"...

..."Макар водачите на теософските дружества да казват, че тяхното учение се основава на Св. Писание, всъщност те не признават Стария и Новия Завет, освен някои отделни мисли и изречения, отделни истини и

правила на християнското вероучение и нравоучение"...

..."Чрез тия насила измъкнати стръкове от цялостната и стройна християнска религиозна система, смесени с мнимото спиритическо общуване с душите на умрелите разните египетски и индийски преживелици и суеверия, теософските мъдреци мислят да оправят света, да обединят всички раси и религии по земното кълбо под своето теософско знаме. За теософите спиритисти и окултисти всички религии са равни, между тях няма по-добри и по-лоши. За тях Иисус Христос - Божият син, с нищо не стои по-горе от Буда, Мохамед, Конфуций или някой друг основател на религия или религиозна секта, пък била тя и от рода на най-новия "Култ на сатаната" във Франция."...

..."Това е то целият нравствен идеал на теософа - или поне това е най-висшият момент на тоя идеал - когато човек достига върховното щастие (Summum Bonum), което не се състои в нищо друго, освен в това човек да съзерцава "своята божествена същност" и благоговейно да се прекланя пред "Бащата на всички светове" и "Божествения Човек" и "Учител" - основател на религията му. А кой ще бъде този "Божествен Човек" и "Учител", това за теософа спиритист е напълно безразлично: той може да бъде и Буда, и Христос, и Кришна, и Шри, и Заратустра и Мохамед, и Сведенборг, и Парацелз, Анна Безант, М-me Блаватска, М-me Teb, Григорий Распутин, Петър Дънов и други, които нямат край"...

..."целта е да се унижи християнството, като се сведе до степен на естествените езически религии, които според теософското разбиране не са нищо друго, освен подготвителни етапи към "всесъвършената теософска

религия"...

..."Комуто църквата не е майка, нему Бог не е баща", казва св. Киприан Картагенски. "Вън от църквата няма спасение, защото на църквата е поверена светлината Божия и Божията премъдрост, чрез които тя спасява всички люде" (св. Ириней). А какво казва г. П. Дънов? Той пише: "Човек може да бъде правоверен пред Бога, а не правоверен пред църквата" (Многоценния бисер, стр. 12). Това не може да бъде вярно, така говорят само сектантите и еретиците, които като се отцепят от църквата, за да успокоят своята съвест, по този начин заблуждават себе си и своите последователи. Вън от църквата няма друг авторитет, който може да санкционира правоверието на човека пред Бога"...

..."Или е толкова необходимо и ние да тръгнем по системата на американските сектанти, за да разпокъсаме българската народна църква на толкова отделни религиозни секти, колкото Дъновци пожелаят да се явят в България?! ... Сякаш наближават да се повторят в България времената на богомилите, а никой не обръща достатъчно внимание на това!"...

..."А как гледат теософите спиритисти и окултисти на св. Евангелие, което те уж всеки ден четат и тълкуват на своите последователи - това всеки може да разбере от следните им думи: "Такива книги, казват теософите, като Евангелието, Бхагавад Гита, Гласът на Безмълвието, Светлината на Пътя, Подражание на Христа се явяват като най-силни помощници на теософа, за да създаде от природата сила прогресивна" (Вж. Вопросы Теософии, стр. 188). По такъв начин според събраната оттук-оттам философия на теософите, между св. Евангелие - книгата на живота - и някаква си

будистка Бхагавад Гита или Глас на Безмълвието няма никаква разлика! Която човек да чете и в която да вярва - е все едно!"...

..."Теософският спиритизъм и окултизъм са не само против Христа и Неговото Евангелие, те са против същността на всяка религия и морал; това е едно нечестиво (irreligieux) и безнравствено (immoral) в основите си учение"...

..."Теософският спиритизъм и окултизмът, както вече споменахме, не са нещо ново и неизвестно в дългата религиозна история на човечеството; напротив, това са много стари преживелици и суеверия, останали ни в наследство от отдавна изчезнали от сцената на живота източни народи и култури. Против тези суеверия и особено против така нареченото *извикване на душите на умрелите* и вярата в *обикновени сънища* и разни "черни" и "бели" магии, които освен в Египет и Индия били много разпространени и между народите на Ханаанската земя, се борил твърде усилено още Моисей"...

..."Докато у езичнизите с това "изкуство" залъгвали суеверната публика жреците, при евреите с него се занимавали разни мошеници и от двата пола - днес с тия работи у нас и в чужбина наред с циганите и циганките, се занимават водачите на разни теософски и спиритически общества. M-me Teb във Франция бе предимно хиромантка и гледачка на карти, а г. П. Дънов минава у нас за ясновидец, за хиромант, и за астролог, и за д-р по френология и за какво ли не още. Той твърди пред цяла България, че може по устройството на черепа и по линиите и ъглите на ръцете - дори само от едно пипане на ръката при ръкуването - да определи

характера на човека, да узнае какво мисли той и точно да предскаже бъдещето му!"...

..."А пророкът Моисей издал такъв закон в онова далечно време против такива лъжепророци и ясновидци. Той казва:

"Ако мъж или жена *извикват мъртъвци или врачуват*, да бъдат умъртвени: с камъни да бъдат убити, кръвта им е върху тях" (Лев. 20:27)."

...**Човек би помислил, че строгите закони на Моисей и предупрежденията на пророците са постигнали целта си и еврейският народ бил запазен от суеверията на теософския спиритизъм и окултизъм, но историята опровергава това. Твърде упорит бил тоя народ - народ с железни жили в шията и с меден лоб (Ис. 18:4), за да може така лесно да му се повлияе"...**

..."Ето защо по времето на еврейските съдии и царе ние виждаме, че вярата в извикването на душите на умрелите и в предсказанията на разни оракули и ясновидци взела такива широки размери, че достигнала дори до царския двор. (И ПРОДЪЛЖАВАТ И ДО ДНЕС ПРИ СИНОВЕТЕ НА ЮДА – *б. ред.*)**"...**

..."чашата на дълготърпението Божие била вече препълнена и Бог не отменил Своята строга присъда: "Но Господ не отложи голямата ярост на гнева Си, с която гневът Му се бе разпалил против Иуда за всички оскърбления, с които Манасия Го бе разгневил. И Господ каза: и Иуда ще отритна от лицето Си, както отритнах Израиля, и ще отхвърля тоя град Иерусалим, който съм избрал, и дома, за който бях казал: там ще бъде името Ми" (4 Цар. 23:26-27)"...

..."Обръщайки се към Бога, пророкът на едно място казва: "Но Ти отхвърли Своя народ, дома Иаковов, защото те възприеха много от Изток: и *магьосници* си имат като филистимци, и общуват със синове на чужденци" (Ис. 2:6)"...

СЛЕДВА ПЪЛНИЯТ ТЕКСТ НА СТАТИЯТА:

Теософия (от гр. "theos " - Бог и "sophia" - мъдрост) -
1) в широк смисъл - всяко мистично учение, което претендира, че разкрива особени "божествени тайни".
2) мистическата доктрина на Елена Блаватска и нейните последователи, която представлява съединение на мистиката на будизма и други източни учения с елементи на окултизъм. В този смисъл теософията е синкретично мистично учение за познание на Бога чрез непосредствена връзка с отвъдния свят, включително чрез извикване на душите на умрелите чрез спиритически сеанси.

Теософията учи, че всички религии се основават на единно езотерическо (тайно) учение, което се е съхранило в най-чист вид в индийските религии и тяхното понятие за Абсолюта, кармата и подобни.

Теософията отрича основни християнски истини, като учението за сътворението на света, учението за създаването на човека, за грехопадението на първите хора, за Божия промисъл, за Въплъщението на Божия Син и изкуплението на човешкия род. В замяна теософията предлага ученията за предсъществуването на душите, учението за преселението на душите и други.

От края на XIX в. теософията се разпространява сред религиозно настроената интелигенция. Първото теософско дружество е основано през 1875 в Ню Йорк от Е. Блаватска. По-нататъшната си популярност дължи също на писанията и

ученията на Едуард Шюре (1841-1929), Ани Безант (1847-1933), Рудолф Щайнер (създал по-късно антропософията), Петър Дънов (Беинса Дуно) и други.

Прикрито под маската на едно религиозно движение в духа на старото уж християнство, теософското учение всъщност е една много опасна религиозна секта, която се стреми да подбие християнството в самите му основи; негова цел е да върне съвременното културно човечество към най-грубите езически суеверия, култивирани някога на Изток - в Египет, Индия, Асирия, Вавилон и Персия. Водичате на теософските общества както у нас, така и в чужбина, са хора душевноболни, истерични жени, страдащи от халюцинации и обладани от така наречената "мания религиоза", ала не са малко между тях и обикновените шарлатани и мошеници.

Макар да се наричат с гръмкото име "богомъдри" - (теософи) - на дело това са служители на тъмни сили, които смятат възраждането на "черната" и "бяла" магия на старите езически жреци и фокусите на индийските факири окултисти за най-високата степен на човешкото познание (гносис) и за идеал на човешко нравствено съвършенство.

За основна догма на теософията се смята тъй нареченият *окултизъм* - от френската дума occulte, което значи *скрит, тайнствен, невидим*. "Окултист е, казват теософите, този, който владее добре невидимите и неизвестни на официалната наука сили и закони". Такива окултисти и ясновидци, твърдят теософите, е имало и преди, има ги и сега. В миналото това били "онази велика група свещеници на Вавилон и Асирия, които поради дивните за времето си знания, са били наистина велики, затова се наричали *Магове* - Magnus (от зенд. кор. mag - велик). Оттук според теософите произлиза и думата *магия*, под която днес авторитетите (кои ли са те?) разбират

владеенето на окултните (скритите) сили, можещи да бъдат използвани както за лошо, така и за добро. В първия случай магията като наука (sic) за владеене и използване на скритите сили, се нарича *черна*, а във втория - *бяла* (Вж. пак там, бел. 2).

Днес такива обладатели на окултните сили, казват теософите, са всички теософи от категорията на всесъвършените.

Други основни догми на теософското учение са *спиритизмът* с неговото *учение за предсъществуването на душите* (preexistence des ames), както и учението за *преселението на душите* и тъй нареченото *извикване на душите на умрелите* чрез спиритически сеанси. По времето на фараоните в Египет тези суеверия са били поддържани и разпространявани от езическите жреци и магьосници; в Египет и Асирия съществували особени жреци, които се занимавали изключително с извикване на душите на умрелите. А днес със същите тия стари фокуси се мъчат да залъгват лековерната и пристрастена към всичко модно публика разните теософски и спиритически медиуми и мними ясновидци и чудотворци. Такива са Анна Безант в Англия, Блаватска, M-me Teb във Франция, Григорий Распутин в Русия, а у нас в България някой си Петър Дънов и някои други. *(извадки от статия на Д. Ласков – 1918 г.- б. ред.)*

(ТАКЪВ БЕСОВКИ МЕДИУМ Е И “ПРОРОЧИЦАТА” ВАНГА – б. ред.)

Що се отнася до основните истини на християнството, като учението за сътворението на света, учението за създаването на човека, за грехопадението на първите хора, за промисъла Божи, за въплъщението на Сина Божи и изкуплението на човешкия род (християнска сотириология), учението за личността на Христа Спасителя, за неговото възкресение и

възнесение на небето, учението за бъдещото общо възкресение на мъртвите и Страшния съд, учението за вечния блажен живот на праведните и вечните мъки на грешниците - всички тия основни догми на християнството теософите и спиритистите или напълно отричат, или ги тълкуват и преиначават по своему. **Макар водачите на теософските дружества да казват, че тяхното учение се основава на Св. Писание, всъщност те не признават Стария и Новия Завет, освен някои отделни мисли и изречения, отделни истини и правила на християнското вероучение и нравоучение** - а повечето пъти само използват библейския речник и християнската терминология, като в чисто християнски термини внасят мисли и учения, съвсем чужди и дори противни на християнството. **Чрез тия насила измъкнати стръкове от цялостната и стройна християнска религиозна система, смесени с мнимото спиритическо общуване с душите на умрелите разните египетски и индийски преживелици и суеверия, теософските мъдреци мислят да оправят света, да обединят всички раси и религии по земното кълбо под своето теософско знаме.**

За теософите спиритисти и окултисти всички религии са равни, между тях няма по-добри и по-лоши. За тях Иисус Христос - Божият син, с нищо не стои по-горе от Буда, Мохамед, Конфуций или някой друг основател на религия или религиозна секта, пък била тя и от рода на най-новия "Култ на сатаната" във Франция. Според теософите най-лесно можем да достигнем съзерцаване на нашата Божествена същност, когато се прекланяме с всичкото горещо благоговение, на което сме толкова способни, пред Бащата на всички светове и пред Божествения Човек, когото ние почитаме за наш Учител. "Върху тоя Божествен Човек, както и да го наричаме: Шри, Кришна, Буда, Христос или

Учител, почива нашето упование като опора и приятел на всички тия, които се стремят към висините" (Вж. Вопросы Теософии. Вып. I. Петербург, 1904, стр. 189).

Същата теософска "мъдрост" срещаме на друго място изразена така: "Друга велика тема за размисъл (медитация) е също така Учителят - Основател на религията, към която принадлежи човек. Първоначалната концентрация в себе си последователно ще се превърне в дълбока медитация. Продължителната практика постепенно довежда човека до общуването с висшето (Световното) съзнание (нима това не е същински пантеизъм?) и в това именно общуване мъдреците са изпитвали щастието" (Вж. *Пътят е в Тебе*, стр. 61). **Това е то целият нравствен идеал на теософа - или поне това е най-висшият момент на тоя идеал - когато човек достига върховното щастие (Summum Bonum), което не се състои в нищо друго, освен в това човек да съзерцава "своята божествена същност" и благоговейно да се прекланя пред "Бащата на всички светове" и "Божествения Човек" и "Учител" - основател на религията му. А кой ще бъде този "Божествен Човек" и "Учител", това за теософа спиритист е напълно безразлично: той може да бъде и Буда, и Христос, и Кришна, и Шри, и Заратустра и Мохамед, и Сведенборг, и Парацелз, Анна Безант, M-me Блаватска, M-me Teb, Григорий Распутин, Петър Дънов и други, които нямат край.** Важното е той да бъде "Учител", "Божествен Човек", "Маг окултист", "Ясновидец" и "Чудотворец", да живее в "Божествена светлина" и да излъчва "Божествена сила"... Да владее всички "неизвестни на официалната наука сили и закони на природата" и да умее всичко това да използва за всякаква "черна" и "бяла" магия, да бъде голям спиритически "медиум" и хипнотизатор, който по време на сеанси да умее да накара масите и столовете да танцуват и "душите на умрелите

да се явяват", за да ги разпитва той за неизвестното бъдеще на своите любопитни като деца поклонници и да отгатва тайните на своите поклоннички...

Чрез тия "божествени дарби" (у теософите, които са същински пантеисти, всичко е божествено) и чрез тъй нареченото съзерцаване на "своята божествена същност" руският "окултист", "пророк" и "чудотворец" Распутин, както знаем, след като успя да омагьоса цялата *изродена* петроградска аристокрация, можа да достигне дори до царския двор. А за нашия "български Распутин" - г. Петър Дънов , неговите най-върли поклонници и поклоннички разправят из софийските салони, че той, който бил "втори прероден Христос" (какво дръзко кощунство!), сега живеел само с една печена ябълка на ден и се намирал на "третото небе", но в скоро време, според неговите собствени думи, щял да бъде "възнесен на седмото небе"!..

Веднъж, когато бащата на г. Дънов, свещ. Константин Дънов от Варна, дошъл в София и отишъл да види своя блуден син в квартирата му, последният го посрещнал със следните думи: "Назад, аз нямам друг баща освен тоя, който е на небето!"

Друго още по-голямо богохулство и оскърбление на религиозното чувство на християнина се съдържа в следните думи на теософските учители по отношение на християнството. Според тия “велемъдри учители" преди 800 години до появяването на християнството неговата мисия била възвестена у старите гърци чрез игрите на Дионис, където в религиозния култ за пръв път било употребено виното. Дионис бил, следователно, предвестник на Христа. Този факт бил разбран от Иоан, който повече от всички апостоли разбирал окултния смисъл на християнството и затова той посочил този факт в своето евангелие, разказвайки на първо място за чудесното превръщане на водата във вино в Кана Галилейска"

(Вж. Вопросы Теософии. Вып. I, стр. 104-205). А това с други думи значи, че според теософите между християнството - *богооткровената и абсолютно съвършена религия на морала* - и някогашния езически култ на Дионис - култ на пиянството и разврата - няма никаква разлика! И всички тия и подобни на тях безсмислици от страна на теософите не са само плод на тяхното невежество; тук има зъл умисъл: **целта е да се унижи християнството, като се сведе до степен на естествените езически религии, които според теософското разбиране не са нищо друго, освен подготвителни етапи към "всесъвършената теософска религия"**, ако може у теософите да се говори за такава.

Ето защо теософите, примамвайки християните да преминават в техните секти, не ги карат изведнъж да се отказват от християнството, а ги оставят да бъдат членове на църквата, докато достигнат онова теософско "съвършенство" и "просвещение", което ще ги накара после сами да скъсат всички връзки с православната църква - такава е тактиката у теософските водачи. Затова ние слушаме тук в София от мнозина, които са последователи на Дънов и редовно посещават неговите молитвени събрания, да казват, че с това не правили никакъв грях, защото пак си оставали добри християни и дори ставали още по-добри - защото и в църква ходели, пък и проповедите на Дънов слушали.

Но на такива наивни и заблудени християни ние бихме желали да припомним тук думите на сами Христа Спасителя, Който казва: "Който не е с Мене, е против Мене; и който не събира с Мене, разпилява" (Мат. 12:30). ... още и думите на ап. Павел, който изрично казва, че на християните не е простено в едно и също време "*да пиете Господнята чаша и бесовска чаша; не можете да участвате на Господня трапеза и на бесовска трапеза*" (1 Кор. 10:11).

Такива християни, които едновременно служат *на Бога и на мамона* (Мат. 6:24; Лук. 16:23), защото да си служиш с "черна" и "бяла" магия значи действително да служиш на дявола - нека сами да си отговорят на въпроса дали заслужават да бъдат причастявани и в случай на смърт опявани по християнски - или трябва да бъдат отлъчени от църквата, докато не се покаят и не се изправят от своите заблуждения. Защото не е прието - психически е невъзможно - да не вярваш в църквата, която Христос основа ("*... ще съградя църквата си; и портите адови няма да й надделеят*" (Мат. 17:18) и да хулиш нейните представители, които Дух Свети е поставил ("*Внимавайте, прочее, върху себе си и върху цялото стадо, сред което Дух Светий ви е поставил епископи, да пасете църквата на Господа и Бога, която Той си придоби със Своята кръв*" (Деян. 20:28) - и в същото време да искаш да бъдеш член на тая църква и да се причасятваш с нейните тайнства**. "Комуто църквата не е майка, нему Бог не е баща", казва св. Киприан Картагенски. "Вън от църквата няма спасение, защото на църквата е поверена светлината Божия и Божията премъдрост, чрез които тя спасява всички люде" (св. Ириней).**

А какво казва г. П. Дънов? Той пише: "Човек може да бъде правоверен пред Бога, а не правоверен пред църквата" (Многоценния бисер, стр. 12). Това не може да бъде вярно, така говорят само сектантите и еретиците, които като се отцепят от църквата, за да успокоят своята съвест, по този начин заблуждават себе си и своите последователи. Вън от църквата няма друг авторитет, който може да санкционира правоверието на човека пред Бога. И Христос, когато искал да посочи кой е върховният съдия и непогрешим авторитет по религиозните и морални въпроси тук на земята, посочил на апостолите и техните приемници *законната Йерархия*, като казал: "*Който*

вас слуша, Мене слуша; и който се отмята от вас, от Мене се отмята; а който се отмята от Мене, отмята се от Оногова, Който Ме е пратил" (Лук. 10:16). На законно поставената йерархия и Христос казвал: "*Истина ви казвам: каквото свържете на земята, ще бъде свързано на небето; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небето*" (Мат. 18:18). А на друго място Спасителят Христос казва: "*ако и църквата не послуша, нека ти бъде като езичник и митар*" (Мат. 18:17).

А какво са Дъновци и подобните на тях? Самозвани учители, които сами себе си поставят на служба Богу. Нима г. Дънов може да каже, че е апостол или епископ, презвитер или дякон? Кой, кога и къде го е ръкоположил съгласно Евангелието (Деян. 14:23; 20:28) в една от горните йерархически степени? **Или е толкова необходимо и ние да тръгнем по системата на американските сектанти, за да разпокъсаме българската народна църква на толкова отделни религиозни секти, колкото Дъновци пожелаят да се явят в България?!** … **Сякаш наближават да се повторят в България времената на богомилите, а никой не обръща достатъчно внимание на това!..**

А как гледат теософите спиритисти и окултисти на св. Евангелие, което те уж всеки ден четат и тълкуват на своите последователи - това всеки може да разбере от следните им думи: "Такива книги, казват теософите, като Евангелието, Бхагавад Гита, Гласът на Безмълвието, Светлината на Пътя, Подражание на Христа се явяват като най-силни помощници на теософа, за да създаде от природата сила прогресивна" (Вж. Вопросы Теософии, стр. 188). По такъв начин според събраната оттук-оттам философия на теософите, между св. Евангелие - книгата на живота - и някаква си будистка Бхагавад Гита или Глас на Безмълвието няма

никаква разлика! **Която човек да чете и в която да вярва - е все едно!** Затова, види се, за тия своего рода християни евангелските чудеса нямат никаква стойност; за тях това не са действия от необикновен и свръхестествен характер (знамения свише), а обикновени работи - един вид теософски магии - които се обясняват със знанието на окултните (скритите) сили и закони на природата; такива чудеса, казват теософите, може да върши всеки теософ окултист, който малко или много е запознат със законите на окултизма... И след всичко това теософите имат дързостта да говорят, че тяхното учение не било нито антихристиянско, нито антиевангелско. Това е много чудно!

Теософският спиритизъм и окултизъм са не само против Христа и Неговото Евангелие, те са против същността на всяка религия и морал; това е едно нечестиво (irreligieux) и безнравствено (immoral) в основите си учение. То наглед сякаш е против материализма, а всъщност явно отрича духа и духовния и невидим свят, обръща материята в дух и духа в материя, говори за някаква "материализация на духа" и по този начин свежда към едно начало тези две различни субстанции. Теософите говорят от една страна за мистицизъм - представят се за най-големи мистици - а от друга страна явно отричат истинския и здрав религиозен е евангелски мистицизъм, отричат църковните тайнства (mistirion) и чудеса, защото се мъчат да ги обясняват с някакви "окултни" сили и по този начин ги смесват с мнимите чудеса и фокусничества на разни свои лъжливи пророци, ясновидци и чудотворци от рода на Распутин и Дънов. Те наглед като че ли водят борба против съвременния атеизъм и безверие, а не виждат, че със своето учение за еднаквостта и равенството на всички религии култивират най-широко религиозния скептицизъм и индиферентизъм в съвременното общество и по този начин

водят това общество не към вяра и нравственост, а към пълно безверие и морално огрубяване.

Религията на теософите и спиритистите е религия на душевноболни хора, което не могат да различат вярата от суеверията.

За да видят нашите читатели, които може би не са чели теософски книги, от какво съмнително естество е "религиозната светлина", която теософските "мъдреци" разпространяват из България, ние ще приведем тук един откъс от тяхното списание *Пътят е в Тебе* (год. I, май 1917 г., бр. 3, стр. 1), където този откъс краси първата страница на списанието като негово мото. Ето го без никакви коментарии:

Светлина върху Пътя

9. Желай само това, което е в тебе.

10. Желай само това, което е зад тебе.

11. Желай само това, което е недостижимо.

12. Защото вътре в тебе е мировата светлина - едничката светлина, която може да освети пътя. Ако ти си неспособен да я схванеш вътре в тебе, безполезно е да я дириш вън от тебе. Тя е зад тебе, защото, когато я достигнеш, ти ще изгубиш себе си. Тя е недостижима, защото тя вечно отстъпва. Ти ще влезеш в светлината, но ти никога няма да достигнеш пламъка".

А ето ви няколко "бисера" и от дъновата теософска мъдрост. В една от своите речи този български "ясновидец", "чудо творец" и "пророк" казва:

"Едно време и мъжете, и жените са раждали, но отсетне мъжът изгубил способността да ражда и останала жената да върши това. Библията казва: Аврам роди Исака, а не казва, че Сара родила. Когато мъжът раждал, светът бил в отлично

положение, и когато той престанал да ражда, светът се развалил" (Вж. *Учителите,* стр. 10).

Значи, според г. Дънов, за да се оправи светът, не остава нищо друго, освен мъжете за започнат отново да раждат...

Г. Дънов като всеки теософ е и дълбоко убеден проповедник на идеята за *прераждането* на душите (metampsycose). Според него всеки от нас в миналото безброй пъти се е раждал и прераждал, пък и в бъдеще ни предстои безброй пъти още да се раждаме и прераждаме, докато нашата душа достигне пълно очистване и усъвършенстване и стане достойна да се слее със Световното Съзнание или Нирваната. За този неумолим закон, според учението на г. Дънов, половете нямат никакво значение: днешните жени в бъдеще при известни условия ще могат да се родят като мъже и обратно - мъжете ще се родят като жени. На тия жени, които имат особено желание да се преродят в бъдещето като мъже, Дънов казва следното: "Ама ще кажеш, искам да стана мъж; няма да станеш мъж, ако продължаваш да искаш неща, които не заслужаваш; ако си всякога упорита, втори път говедо ще станеш" (Вж. *Словесно мляко и стари и нови мехове,* стр. 6).

А пък към ония строги мъже, които сега не искат да дават на жените си такава свобода, каквато г. Дънов им проповядва, той отправя следните предупреждения: "Ако в тоя живот (вие мъжете) напишете: "никаква свобода на жената не давам", във втория живот, когато ви направят жена, ще изпитате сладостите на това законодателство... Затова, мъже, поставете добри закони, защото втори път като жени, ще бъдете под тяхната сила" (Вж. *Истината и Марта и Мария*, стр. 10).

...

Понеже теософите и спиритистите обичат най-много да

оправдават своето сектантско учение със Св. Писание, ние ще разгледаме тук по-обстойно как е гледала Библията на теософския спиритизъм и окултизъм по времето на Моисей, съдиите и пророците.

Теософският спиритизъм и окултизмът, както вече споменахме, не са нещо ново и неизвестно в дългата религиозна история на човечеството; напротив, това са много стари преживелици и суеверия, останали ни в наследство от отдавна изчезнали от сцената на живота източни народи и култури. Против тези суеверия и особено против така нареченото *извикване на душите на умрелите* и вярата в *обикновени сънища* и разни "черни" и "бели" магии, които освен в Египет и Индия били много разпространени и между народите на Ханаанската земя, се борил твърде усилено още Моисей.

...

В кн. Левит например той пише:

"Не се обръщайте към ония, които *извикват мъртъвци*, и при *магьосници* не ходете, и не се оставяйте да ви оскверняте. Аз съм Господ, Бог ваш" (Лев. 19:30).

"И ако някоя душа се обърне към ония, които *извикват мъртъвци*, и към *магьосници*, за да ги последва в блудството им, Аз ще обърна лицето си против оная душа и ще я изтребя измежду народа й" (Лев. 20:6)

...

И на друго място великият пророк и законодател Моисей с неумолимостта на строг и непреклонен съдия заповядва: "*Врачка* да не се оставя жива" (Изх. 22:18).

Тук под *врачка* (фр. *les sociers*, слав. *волхвы*, а на руски -

ворожеи) очевидно се разбират магьосници и окултисти, т. е. хора и от двата пола, които по подражание на оная велика група жреци в Египет, Вавилон и Асирия - за които самите теософи казват, че са владеели тайните (окултни) сили на природата и ги употребявали за всякаква "черна" и "бяла" магия - се навъдили и между евреите; това били разни лъжепророци и ясновидци, които гадаели, едни по летенето на птиците (птицеволхование), други по звездите (хороскопи и астролози), трети по линиите на ръцете (хироманти), по черепа на главата (френолози), по вътрешностите на жертвените животни (авгури) и др. **Докато у езичнизите с това "изкуство" залъгвали суеверната публика жреците, при евреите с него се занимавали разни мошеници и от двата пола - днес с тия работи у нас и в чужбина наред с циганите и циганките, се занимават водачите на разни теософски и спиритически общества. M-me Teb във Франция бе предимно хиромантка и гледачка на карти, а г. П. Дънов минава у нас за ясновидец, за хиромант, и за астролог, и за д-р по френология и за какво ли не още. Той твърди пред цяла България, че може по устройството на черепа и по линиите и ъглите на ръцете - дори само от едно пипане на ръката при ръкуването - да определи характера на човека, да узнае какво мисли той и точно да предскаже бъдещето му!**

...

С подобни пророчества и ясновидства се занимаваше в Русия, както знаем, и известният Григорий Распутин...

Пророк Осия говори още и за гадания с дърво и жезъл: "Моят народ пита дървото си, и неговият жезъл му дава отговор; защото духът на блудството ги е въвел в заблуда, и, блудствайки, отстъпиха от своя Бог" (Ос. 4:12).

Тертулиан в своята апология говори за гадаене чрез маса и пръстен на конец, удрящ по буквите. Езическият философ Порфирий, по думите на Евсевий Кесарийски, се смял над грубото суеверие на езичниците, които извиквали духовете да ги разпитват за женитби, търговия, кражби и др.

А пророкът Моисей издал такъв закон в онова далечно време против такива лъжепророци и ясновидци. Той казва:

"Ако мъж или жена *извикват мъртъвци или врачуват*, да бъдат умъртвени: с камъни да бъдат убити, кръвта им е върху тях" (Лев. 20:27).

...

Човек би помислил, че строгите закони на Моисей и предупрежденията на пророците са постигнали целта си и еврейският народ бил запазен от суеверията на теософския спиритизъм и окултизъм, но историята опровергава това. Твърде упорит бил тоя народ - народ с железни жили в шията и с меден лоб (Ис. 18:4), за да може така лесно да му се повлияе. Пък и от друга страна, такова е самото естество на нещата. Няма по-заразително нещо от суеверията и заблужденията; понякога те са много по-опасни и от най-епидемичните болести. Тук и строгите мерки и преследванията невинаги помагат: вместо да ги отслабят, те повече засилват техния дух. **Ето защо по времето на еврейските съдии и царе ние виждаме, че вярата в извикването на душите на умрелите и в предсказанията на разни оракули и ясновидци взела такива широки размери, че достигнала дори до царския двор.** (И ПРОДЪЛЖАВАТ И ДО ДНЕС ПРИ СИНОВЕТЕ НА ЮДА – *б. ред.*) Цар Саул в началото на своето царуване, докато спазвал благочестивите традиции на своя народ, "изгонил

магьосниците и гадателите из страната" (1 Цар. 28:3), ала после в една война с филистимяните изгубил вяра и надежда в Бога и сам станал жертва на народните суеверия, като отишъл лично при Аендорската магьосница да иска да му извика духа на Самуила, за да се съвещава с него (1 Цар. 28гл.). доколко тая постъпка на суеверния еврейски цар била противна на волята Божия се вижда от това, че той в най-скоро време бил строго наказан от Бога с изгубване на престола:

"Тъй умря Саул поради своето беззаконие, що стори пред Господа, задето не спази думите Господни и се допитва до магьосница, а не потърси Господа. Затова Той и го умъртви и царството предаде на Давида, Иесеевия син" (1 Парал. 10:13-14)5 .

Още по-лошо било състоянието на нравите у евреите при царуването на Манасия, един от най-нечестивите еврейски царе. За него в Библията се говори, че въпреки строгите закони на Моисей :

"... той прекарваше през огън синовете си в долината на Еномовия син, гадаеше, врачуваше и магьосваше; и нареди *извиквачи на мъртъви* и вълшебници.. доведе Иудея и иерусалимските жители дотам, че постъпваха по-лошо и от онези народи, които Господ изтреби отпред лицето на Израилевите синове" (2 Парал. 33:6,9; 4 Цар. 21:6).

За тия беззакония Манасия би наказан с плен във Вавилон (първото пленяване на Идея от асировавилоняните), и когато после се покаял, бил простен от Бога и върнат в Иерусалим, където умрял (2 Парал. 33:11-13).

Когато след манасиевия син Амон, който не бил по-добър от баща си, дошъл на престола благочестивият цар Иосия, негова първа работа било да пречисти нравите на народа и да върне предишното му благочестие. За тая цел царят заповядал

народът да се приготви да отпразнува Пасхата, която отдавна не била празнувана с тържественост, каквато се изисквало от закона; но преди това народът трябвало да се откаже от идолите и окултизма, т. е. да престане да се занимава с извикване на душите на умрелите и да не вярва на всякакви лъжливи пророци, ясновидци и магьосници окултисти.

"А тая Пасха биде извършена Господу в Иерусалим, в осемнайстата година на цар Иосия. Иосия също изтреби и *извиквачите на мъртъвци, и магьосниците, и терафимите*, и идолите, и всички гнусотии, които се срещаха в Иудейската земя и в Иерусалим, за да изпълни думите на закона, написани в книгата, която свещеник Хелкия намери в дома Господен" (4 Цар 23:23-24).

Целта на пасхалните тържества, както и на покаянието на народа, било да се се смекчи гневът Божи и да се предотврати опасността от вавилонския плен, която била надвиснала на еврейския народ; но вече било късно: **чашата на дълготърпението Божие била вече препълнена и Бог не отменил Своята строга присъда: "Но Господ не отложи голямата ярост на гнева Си, с която гневът Му се бе разпалил против Иуда за всички оскърбления, с които Манасия Го бе разгневил. И Господ каза: и Иуда ще отритна от лицето Си, както отритнах Израиля, и ще отхвърля тоя град Иерусалим, който съм избрал, и дома, за който бях казал: там ще бъде името Ми" (4 Цар. 23:26-27).**

Скоро след това последвало второто и третото пленяване на Иудея и така по-голямата част от еврейския народ била отведена в плен в Асирия и Вавилон, а страната и градовете - разорени. Че една от главните причини за тоя ужасен погром на еврейския народ било безпримерното му увлечение от суеверията на езическия окултизъм и некромантия, се вижда

между другото и от следния епизод, описан пак в Библията.

По времето на Иорам, израилски цар, против него въстанал един от претендентите за иудейския престол, Ииуй, син на Иосафат. Когато Ииуй се явил с войските си пред стана на Иорам, последният го посрещнал с думите: "С мир ли, Ииуе?" А Ииуй отговорил: "Какъв мир при блудството на майка ти Иезавел и при многото нейни *магии*?" (4 Цар. 9:22).

Така самите иудейски царе признавали, че не може да има мир и благоденствие в една държава, където не само народът е потънал в груби суеверия, но и самите царе и царици се занимават със спиритически сеанси и мними извиквания на душите на умрелите, вместо да вярват в Бога и на Неговата крепка десница да възлагат надежди във всички трудни времена на живота.

По същия начин и по същите причини била разорена Ниневия - това гнездо на окултизма според признанието на самите теософи. Пророк Наум, който поетически описва картината на ниневийския погром, казва: "Това е за многото блудства на приятната наглед развратница, изкусна в магии, която с блудствата си продава народи и с магиите си - племена" (Наум. 3:4).

Сложна е психологията на народните суеверия, но един елемент сякаш се отличава със своето постоянство в случая: обикновено хората стават най-много суеверни и склонни да вярват на всякакви лъжливи пророци и ясновидци, когато ги сполети някакво лично или всенародно бедствие, като например някакво семейно нещастие, неочаквана смърт, неизлечимо болен член в семейството - роди се недъгав или нещо подобно, или настъпи всеобщ глад, суша, земетресение, дълги кръвопролитни войни, като сегашната, народен погром и др. Евреите като народ, както видяхме, не правели изключение от това общо правило. Нещо повече, те имали

особена слабост към чуждите богове и суеверия. Затова ние ги виждаме и във времето на вавилонския плен - вместо да се опомнят и покаят за минали грехове против Бога, те, било под тежестта на непоносимото робство, било от обща всенародна тъга за изгубената родина, въпреки всички строги закони на Моисей и предупрежденията на пророците, отново се отдават на същите суеверия и сякаш с по-голяма охота и любопитство тичат при разни свои и чужди лъжепророци и ясновидци да дирят утеха във всенародната скръб и да разпитват скоро ли ще настъпи край на страшното робство.

По същите причини и по същия начин постъпват днес много нещастни български майки и жени, които било от скръб по неизлечимо болен член на семейството или смъртен случай, било от страх пред неизвестното бъдеще за живота на свои ближни на бойното поле, вместо да подирят утеха във вярата и надеждата на Бога, в топла и сърдечна молитва в църква за болни и здрави, живи и умрели членове на своето семейство, завличани от заинтересовани личности и мошеници, отиват при разни Дъновци да търсят лек на болката си.

...

Като най-характерен случай обаче нека ми бъде позволено да спомена тук само един пример, а именно примерът на Распутин в Русия: нима можеше тоя безграмотен сибирски селянин, при това и голям мошеник, да придобие такова влияние в руския царски двор, ако не бе неизлечимо болен наследникът на руския престол и неговите родители не скърбяха безутешно? Никога! Няма по-благоприятна почва за Распутиновци и Дъновци от хорското нещастие, което тия безскрупулни хора използват по най-безсъвестен начин...

Познавайки психологията на народните маси, старозаветните пророци, които били поставени да бдят за чистотата на богооткровената религия и морал, също така

всячески предупреждавали еврейския народ да не се увлича от суеверията и теософския спиритизъм и окултизъм и да не вярва на разните мними ясновидци и чудотворци, лъжливи пророци и тълкуватели на обикновените сънища - и магьосници, които се занимават с извикване на душите на умрелите. Така например пророк Иеремия казва на евреите във вавилонския плен:

"И вие не слушайте вашите пророци и вашите гадатели, вашите съновидци, вашите магьосници и вашите звездобройци, които ни казват: "няма да служите на вавилонския цар". Защото те ви пророкуват лъжа, за да ви отдалечат от земята ви, та Аз да ви изгоня, и вие да загинете" (Иер. 27:9-10). "Защото тъй казва Господ Саваот, Бог Израилев: да ви не мамят вашите пророци, които са между вас, и вашите гадатели; и не вярвайте на сънищата, които сънувате; лъжливо ви пророкуват в Мое име, Аз не съм ги пращал, казва Господ" (Иер. 29:8-9).

А пророк Исаия пише:

"И кога ви кажат: обърнете се към ония, които *извикват мъртъвци*, и към магьосници, към обайници и коремоговорници, - тогава отговаряйте: не трябва ли народът да се обръща към своя Бог? *допитват ли се до мъртви за живи*?" (Ис. 8:19).

...

Заедно с това пророците посочвали и основанията, поради които вярващият в Бога човек не трябва да се обръща към мними пророци и ясновидци на теософията и спиритизма, каквито са Дъновци и др. Според думите на пророк Исаия, това е безполезна работа. Той казва:

"Тъй казва Господ, Който те е изкупил и Който те е

образувал от майчина утроба: Аз съм Господ, Който всичко сътворих, Сам простях небесата и със силата Си разстлах земята, Който правя нищожни личбите на лъжепророците (des mentreurs - на лъжците; Слав Библия: "знамения чревоволшебников и волшбы от сердца") и наяве изваждам безумието на магьосниците, Който пропъждам назад мъдреците и знанието им обръщам на глупост" (Ис. 44:24-25; сравн. руския превод).

...

Понеже ние знаем пак от самата Библия, че "... техните идоли са сребро и злато, дело на човешки ръце. Имат уста, ала не говорят; имат очи, ала не виждат; имат уши, ала не чуват; имат ноздри, ала не обоняват; ръце имат, ала не пипат; нозе имат, ала не ходят; те не издават глас с гърлото си" (Пс. 113:12-15), то явно е, че в случая не сами по себе си терафимите "говорели", а някои други чрез тях вършели това, а тия "други" очевидно не са могли да бъдат никой друг, освен жреците окултисти, които по онова време играели ролята на днешните теософи, спиритисти и ясновидци. Че това е именно така, се вижда още от паралелното място, посочено у пророк Захария; това място е у пророк Исаия (8:19), където се говори за "чревовълшебници и от земли возглаголающих", под които пък френският и руският превод на Библията разбират тия, които извиквали душите на умрелите, т. е. някогашните и сегашни спиритисти и теософи.

Освен историята на терафимите, за чуждоземния произход на теософския спиритизъм и окултизъм у евреите говорят още следните думи на пророк Исаия. **Обръщайки се към Бога, пророкът на едно място казва: "Но Ти отхвърли Своя народ, дома Иаковов, защото те възприеха много от Изток: и *магьосници* си имат като филистимци, и общуват със синове на чужденци" (Ис. 2:6).**

А на друго място същият пророк посочва Египет като старо гнездо на спиритизма и окултизма, той, или по-точно Господ Саваот чрез него, говори: "И духът на Египет ще изнемогне в него, и ще разруша кроежите му, - и ще прибягнат те към идоли и *магьосници, към извиквачи на мъртъвци и към гадатели.* И ще предам египтяни в ръцете на жесток владетел, и свиреп цар ще владее над тях - казва Господ, Господ Саваот. (Ис. 19:3-4)...

От всичко казано дотук следва, че Библията е против теософския спиритизъм и окултизъм и че всички, които искат чрез Библията да оправдаят тези суеверия, изопачават истината, която никак не е на тяхна страна.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Против ереста на новостилието

Икуменизъм в развитие - след като Б"ПЦ" напусна ССЦ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

За Петровият пост и въпросите, които поражда

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

---

buditeli.info © 2017